

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — **Megjelen minden vasárnap.** —

A néppárt.

*Nagy dobssóval, nagy reklammal Papok, grófok, néppártiak,
 Folyton mozog es a párt, Mondjátok hát: hol a nép ?
 Liberális nagy eszméknek Mely — mint fennen hirdetitek —
 Se nem használ se nem árt. A papssáékért sikra lép ?*

*Rakovssky István, Ugron Gábor, Nincs sehohsem. És nem is lesz
 Zichy Nándor egyesült. Mig a nép magyar marad,
 Bár a „nép“-et Molnár apát ur S lenézi a tótból, grófból
 Kényszerűen egybetódult Kényszerűen egybetódult
 Képviseli egyedül. Néppárti nagy urakat !*

Garantirozott hírek.

(3) **Névmagyarosítás.** *Materny* Lajos esperes, nevét a belügyminiszter tudta, akarata és beleegyezése nélkül *Annyányi*-ra változtatta.

(8) **A Brodi-díjat** minden áron *Kaas Ivor* bárónak akarta kiadni *Ballagi* az akadémiában és ennek érdekében úgy gorombáskodott az ülésen, akár csak a czikkeiben — *Kaas Ivor*.

(!) **Pünkösdi csoda.** Nincs igazuk azoknak, kik nem hisznek már a csodákban, mert most pünkösdkor is csoda történt, a mennyiben daczára annak, hogy *Leidenfrost* tűzijátékot rendezett még sem esett az eső. De mert az eső nem esett, *Leidenfrost* egy jó üzlettől elesett, mivel a gazdák szerződést akartak kötni *Leidenfrost*tal arra nézve, hogy a mikor nagy szárazság lesz és szükség lesz esőre, akkor ő tűzijátékot rendezzen, mert akkor menten megered az eső. De most elálltak szándékuktól, attól félvén, hogy *Leidenfrost* is csak addig játszik a tüzellel, a míg más meg nem égeti vele az ujját.

(?) **A pesti egyetemi** hallgatók azért incenizroztak most kereszt-kérdést, hogy a támadt zavarban megmenekülhessenek a vizsgáló tanárok kereszt-kérdéseitől.

(§) **Molnár János** néppárti kereszties lovag kereszt-es háborura tüzezi az egyetemi ifjúságot, mely a míg a keresztet keresi nem lát kereszt ül a *Molnár* szitáján. A termékeny páter az ifjúságot gyermekeinek nevezi, el akarja velük játszani a „*Molnár és gyermekei*“ cz. drámát.

(+) **Budapest közeledik Bécshez.** A min a kvóta bizottságok annyi idő óta hiába fáradoznak, azt a magyar ifjúság egy nap alatt sikeresen elvégezte: közelebb hozta Budapestet Bécshez a felekezeti gyűléslet és durva erőszak kvótájának skáláján. Ad majorem *Lueger*-is gloriám!

(0) **Aczél Géza** hirlapíró a „*Debreczeni Ellenőr*“ valóságos belső munkatársa tiszteletbeli mérnök kijelentette, hogy légből kapott koholmány az az állítás, mintha *Lengyel Imre* bácsi kedves vejével *Márk Endrével* együtt a szathmári dalárünnepélyen *temetői dalokat* adna elő.

(+) **A Ludovika üres.** Azt mondják rosszindulatulag, azért üres, azért nem megy katonai pályára a magyar ifjúság, mert megesappant az ősi erény. Meg ám — az ősi vagyón.

(.) **Viharágyuk a nagyerdőn.** A nagyerdei vigadó bérlője abból az alkalomból, hogy mult évi szezonját *Leidenfrost* pirotechnikus tűzi játékainak már pusztta hirdetéseivel alaposan tönkre tette, lévén minden ünnep és vásárnapokon záporosó — az idén már az erdő különböző pontjain ugynevezett „természetes“ viharágyukat állított fel. Az első kísérlet a két pünkösdi ünnepnapon fényesen bevált, volt tűzijáték, de az eső elmaradt. Ezen viharágyuk kizárólagos szállításiára egyik jó nevű asztalosunk kapott kormány engedélyt, és a nagy közönség naponta délelőtt 10—11 óráig a feltaláló személyes kezelése mellett próba lövéseket hallhat a „*Dreher*“ söresarnok piacra néző helyiségében, hol az ágyu kezeléséről is okszerű előadás tartatik. Igen melegen ajánljuk a nagy közönség, de különösen a nyári mulatóhelyiség tulajdonosainak figyelmébe.

(Δ) **Az angolok győztek.** Végre! Igazán ideje volt, mert már nagyon emelkedett az ára a *csokoládénak*.

(&) **A sikkes Dóczi Pepi** városunk kedvelt dal-kompositora mint értesülünk, legközelebb egy új megzenésített költeményt bocsát ki. *Vörösmarty Mihály* elégikus költeményéhez irt rapszódikus zenét: „*Eljatszottad már kis játékidat, kedves fiu hamar játszottad el*“ czimmel. A dalmü *Márk Endrének* van ajánlva.

(*) **Szegeden a paedagogiai** kérdéseket, nem a tudomány, hanem a lovagiasság szabályai szerint intézik el. A tanár élesre fent karddal czáfolja meg tanfelügyelőjének paedagogiai álláspontját. Minthogy a rossz példa ragadós, legközelebb a következő hírekre lehetünk elkészülve:

A főispán és a hajdu. A főispán és a hajduja között a disz-eszmák kipuczulása tekintetében nézeteltérés merült fel, a hajdu, hogy a napnál fényesebben bebizonyítsa, miszerint a eszmákat már fényesebbre kipuczulni nem lehet — párbajra hivta ki a főispánt.

A kir. tábla és a törvényszék. A kir. ítélő tábla a törvényszék egy ítéletét megsemmisítette, e feletti felháborodásukban a törvényszék bírái az ítélő tábla bíráit kihívták párbajra.

A vendég és a pinczér. A kávéházban egy vendég a pinczért korholta, mert nem hozott neki lapot, a megsértett pinczér a konyha legény és piccolo által provocálta a vakmerő vendéget.

Szállóigék a madárvilágból.

Stettenheim.

„Milyen vágyódással szemlélnék minket a hölgyek“ hizeleg magának a strucz.

„Valamit az ingyenczek kedvére is csak kell tenni“ szól a szalonka és meg is teszi.

„Ha jól laktam a légynek sem ártok“ esküszik a telhetetlen veréb.

„Ilyen kis lába mint nekem, nincsen a sasnak“ henczeg a kokett kis kolibri.

„Nem igaz, hogy én a mellemet felszakítom, hogy kiesinyeimet véremmel tápláljam“ — bizonykodik a pelikán, „de miután általában azt állítják tehát lehet, hogy van benne valami.“

„A macska szerelmes az énekembe“ hizeleg magának a kanári.

„Igazán szomorú“, jajgat a fecske, „ha nem jönnek vissza, nem volna több tavasz.“

„Olyan okos nem is lehet valaki, a milyennek látszik“ gondolja a gimpli.

„És ha még úgy izlenék nekem az emberhus“ esküszik a fogoly, „én még sem ölnék és ennék meg egyet sem.“

„Pechem van“ panaszkodik a bűdös banka, „ahova jövök ott bűdös van.“

Összeférhetlenségek.

— Bejelenti egy asszony. —

Rakovszky István képviselői állása inkompatibilis, mert a képviselő ur nagyon veszekedő természetű, ez pedig csak az asszonyok joga lehet.

Pichler Győző összeférhetetlen, mert tudvalevőleg ő vigyáz Magyarországra. A fővigyázói hivatal kizárja, hogy képviselő is lehessen. E mellett **Pichler** különben sem független, mert sokat udvarol.

Eötvös Károly épp az ellenkező okból összeférhetetlen, tudniillik már keveset udvarol. A vajda nem lehet képviselő, mert nem tud vinni, sőt, ami honleányi megítélésennél sokkal súlyosabb, nem tud löni.

Hasonlatok.

A keztyű olyan, mint az ismeret: *tágítják.*

A paplan olyan, mint a hazugság: *takaróznak vele.*

A rossz diák olyan mint a basszista: *szekundál.*

A szererelem olyan mint az árok. *sokan beleesnek.*

A község házából.

Irnök: Igy megy biz e Péter gazda nap-nap után. A főbíró a maga dolgai után jár, az első jegyzőnek kisebb gondja is nagyobb, mint sem hogy az irodával foglalkozzék, a második jegyző ugy el van foglalva a takarékpénztárral, biztosítással, gazdálkodással s tudja a moj mivel nem, hogy csak ujságképen látjuk a község házában, itt hagynak ránk mindent, ott az irnök meg a kis bíró és a falu dobosa, hadd intézzék a község ügyét, baját.

Péter kisbíró: Errül jut eszembe irnök uram a katonai szögálatom, mikor ezukkáplár vótam. Itt is azon módon megy, mint katonáéknál. A kapitány kiadta a parancsot a főhadnagynak, hogy délután iskolát tartson az legénységgel; a főhadnagy megbizta a hadnagyot, a hadnagy átadta a tiszthelyettesnek, az pedig szigoruan ráparancsolt az estrázsa mesterre, hogy okvetlen vegye elő a legénységet délután, mert ugy lehet, hogy az kapitány ur is meg fogja látogatni az kompániát.

Irnök: Pedig hát tudja Péter gazda nagyon jól, hogy mennyi a tenni való a nyakunkon, azt se tudom, hogy hol kezdjem, se szeri, se száma a sok felső parancsnak.

Kisbíró: Bizza csak rám irnök uram az egészet, majd elbánok én vele rövidesen, régi megye embere vagyok már én!

Irnök: Hát hallgassa csak kigyelmed:

Először is hajtsik fel kelmed a holnap reggeli gőzshő két forspontot, mert az adó inspektor ur jön ránk ekzekuczióval. De meg mondja kelmed a forspontosoknak, hogy ne a kiskeresztutezán hajtsanak be, mert ha elakadnak a kátyuba, meggyülik a bajuk a vármegeyével.

Kisbíró: Értem irnök uram, bár az falu népe nem bänná ha örökre elülnének benne. De milyen ülést tegyek nekik. tengeri szárbul-e vagy a főd rest?

Irnök: Jobb lesz ha a föderes ülést teszi fel kigyelmed, mert ha kedvükbe járunk, nem vekzálják ugy a falu népét, se minket.

Kisbíró: Hát osztán mi vóna még?

Irnök: Azt gondolnám, hogy elég lesz e mára kigyelmednek mert be kell hogy szólják ken még a tanító urhoz, a patikáriushoz és árendáshoz is, hogy minekutána az jegyzőségben senki sincs itthon, egy kis parázs ferblire szivesen látnám őket délután, amikor pedig kigyelmednek itt kell lennie *töteni az poharakat és az pipákat.*

Kisbíró: Értem irnök uram, mán hogy is ne érteném, bizony ránk is ferne már egy kis pihenés.

Irnök: Ni ni Péter gazda, tekintsen be kelmed Köbölékhez is, hogy otthon van-e a gazda? Ha elment volna a nánási vásárra, mondja meg kelmed a menyecskének, benéznék hozzá estére egy kis turósgaluskára

Kisbíró: Értem irnök uram értem, mán hogy is ne érteném, még legelébb is az Ágnes felé megyek, mert szerdán szokott kenyeret sütni, befalatozok egy kis zsíros lángossal, na meg egy kevés kis üstönfőtt is lesz tán?!

Delegáció zárás.

Csupa köszönettel záródott
A magyar delegáció.
És hogy is ne, nincs vége-hossza
Sok volt a köszönni való.

Az elnök bókolt a tagoknak,
Hogy mindent megszavaztanak,
Viszont az elnököt dicsérték:
Erélyes volt, nem lagymatag.

Szell hajlongott záradékul;
— Népünk jövőjében hiszek!
S a nép odaadja párnáit,
A nép — még több adót fizet.

Őszinte privatdiner.

Csokrot visz a kisasszonynak a privatdiner a hadnagyától. A mama édeskés düzzogással mondja:
— Mondja meg a hadnagy urnak, hogy köszönjük, de haragszunk is, hogy költekezik miattunk . . .
— Sose törődjenek vele, ugy sem fizetjük ki azt mi . . .

Kóser népdalok.

Bánatosan bög o biko
Vesztett párját siratja
Bánathos oz én szivem is
O Zalikát sirotjjo.

Sárgo répo, khikerics,
Nem khellesz, ho nincsen kincs!
Sej! hoj! hoj!

Jaj, jaj, jaj, nem odom oda,
(Hat sie gesogt.)

Ha meghalok ne borólj a kho-
parsómra,
Inkább odjál 100 farintot e vál-
tura.

Jászba borólt oz élethem the miottod
Hozományod csalfha khis lángy másnok atad.

Kinos kérdések.

— Mikor a közös hadügyminiszter folyton a nép *teherviselesi* képességének figyelembevételéről beszél, talán az asszonyokra gondol?

— Ha a főherczegek és főherczegnők így sorjában meszalianst kötnek, nem vehetek-e el még én is egy főherczegnőt?

— Párbajképesek-e az apagyilkosok, ha az esküdt-
szék felmenti őket?

Értelmes Balázs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései.

— No és? — Ja igen. Herr apropó nemde mély megbotránkozást idézett elő hallgatványi sirí némaságom, nem működven az irodalom terén, már eleve két hét olta. Jah, annak is megvan a saját ok és okozatja. Én ugyanis, mint író, padegógus, politikász, delegáczióális kultur törekvész, mindig újabb különlegeség után sóhajtván. Így nevezetesen az elmúlt hetekben egy igen érdekes statisztika össze gyűltésén futamodtam, szem előtt tartván a preczizens korrektséget. Ezek szerint sikerült beható elme futás után városunk nagyjainak kedvencz noltáit összeszedve dióhéjba szoritván eképpen:

Gróf Dégenfeld József főispán noltája állítólag ez: „Hunczut a vármegye, meg a . . . stb“. *Simonffi Imre* cs. és kir. tanácsos, polgármesteré: „Nem, nem nem, nem megyünk, Nem megyünk mi innen el stb“ *Komlóssy Arthur* főjegyzőé: „Eljen az ének, éljen a dal, Benne öröm van és diadal.“ *Márk Endre* ügyvédé: „Ha kimegyek a temető árnyába, Ráborulok“ . . . stb. *Király Gyula* tanácsnoké: „Kocsmárosné lánya Trézi. Nem akarja a bort mérni“ . . . stb. *Szabó József* főszámvevőé: „Rózsabokor közt jöttem a világra Nem dajkált az édes apám hiába“ . . . stb. *Wolaffka Nándor* vál. püspöké: „Ne gyónj nekem minek gyónnál“ . . . stb. *Koszorós Lajos* árvaügyi felügyelnöké: „Azért hogy a szita rosta kerek, Én vagyok egy szemre való gyerek“ . . . stb. *Oláh Károly* katonauügyi tanácsnoké: „Ne hívj engem pogánynak, Söha sincsen a bakának vasárnap“ . . . stb. *Lengyel Imre* ujság és más egyebet nyomó uré: „Eresz alá fészkel a fecske, Mi van a kötődbe menyecske“ . . . stb. *Nagy András* remek baritonász rektor kántoré: „Kitették a holttestet az udvarra . . . stb“ *Tóth László*-é „Ugy ér a bor valamit, ha mindig fogy, szitty, szatty, szotty.“

Óh igen. Két heti fáradaalmas és hosszas szenvedés után tudtam e statisztikát összeve álítani, annak reménye mellett, hogy széles körű kulturális törekvésem a nagyérdemű közönség szives pártfogásában részesülend. Egyelőre ennyit. Most pedig legyen béke velünk, s egyszívvel-lelékkel rebegjünk imát, mely kulminálván emilyen szavakban:

— Óh atyám, nemzetiségek és állat, növény és rovarvilág egyedüli Istene, ki onnan a magasból szemlélsz le ide e satnya földgömbre, óh add, óh add, hogy az a maroknyi burkok, kik messze, a fokföldtől körülbelől hétszáz mértföldnyire küzdenek a tulnyomó angol haderő ellen, vivják ki az egrí nevet, bubon vágván az ángolt úgy, hogy olyant még nem kapott vala. Ugy legyen.

Mürimgyár.

Hej Pista, Pista! *Lám Pista*:
Mi lett belöled? — *Lámpista*.

Utazott egy *örült*
Mellette egy *örült*
A minék ez nem igen *örült*.

Az ajtóban ál *Feleki*
S látszik a *fele ki*.

Eltalálta.

Beteg: Dakter ór, borzasztóan fháj a fogam!
Szemorvos: Mit akar tőlem, hisz én szemorvos vagyok?

Beteg: Hiszen éphen a szemfhogam fáj!

Hosszu tavaszok.

Aggszüz . . . Oh, én már 21 tavaszt éltem át . . .
Hadnagy: Ah, nagysád, azok a tavaszok roppant hosszúak lehettek.

Gyökös Mihály

debreczeni helyes pógár és lakos szavazattjai minden dolog mivoltjáról.

Mélyen tisztelt Szerkesztelő Ur!
Parolás Tésuram!

Hát agygyik a Jöltívő Isten bikessiges jónapot becsetes háza tájának és csanádjának, honpógári szível kívánom én vigin irott és ostor-hegyre mellekelt Gyökös Mihály Basahalmán belől göresre kötött adózdó nem fizető pógár lakok a Mányi berekbe.

Hát tuggy a tésur Szombat esve, mán mint hogy ünnep szombatja vót, ott ülünk Törő bátyánknál én, a Fűrészomb Erdélyi, meg a fordított kipü Tót, oszt italozás közbe a Fűrészomb Erdélyi előveszi a tésur ujságját, oszt olvassa belöle a jóféle czivis pógári erányzatot, mán mint a miket Bugyi sógor szavaz, de eppog ugy, mintha világra eppog a Sándor sógor beszílné. Na mondok, egye ki a fene, ha a Sándor beszígygye bévül kerülhet az Ujságba, engem se a bornyu fiadzott, tok én szavazni ha kell, még peég érvinyes indorzátomot eppog azon erányba, ahogy Sándor sógor cselekszi, mer mir hogy én több eskolát is jártam vóna. Hozzá tok én szavazni mindenhe a mi a világ sorjába kiczellérozódik, hát engedelmet kérvén hátor beszídemír, ime el is kezdődök:

Hát a mint a 9 órát elharangozták, aszondom a czimborájmink, hogy egye ki a fene, menni kék mán az embernek a háza tájika felé, mert mir, hogy az hitves társam, az Bögyös Erzsók rühellené, ha a fájin meleg kalácsbul ne ennék, meg hogy erköcs dögába kitenne 3 fiskárisal, nyelvezet dögába meg valami borzasztó kippen fogalmaz, olyan annak a nyelve, mint a karikás ostor, cserget, csip, meg hasit ecezerre, oszt mer hogy a szent ünnepen a communióval akarok jó keresztynhez méltólagosan ilni, hát nem akarok az Erzsókkal öszve banyalodni. Hát haza mentünk, ki erre, ki arra. A mint belipek az udvaromra, valami fájin szag üti meg az órom tájikát, kalács meg köttes szag, az hitves társam, az Erzsók meg derikig felagatözva, gyürkődzve serte-pertél az asztal körül, oszt aszongya, na csak hogy haza látott mán kelmed jönni, mán tisztára azt hittem, hogy megest a görbe Tyukodinével keneti a szünádráját!

Erre egy perczentbe mult, hogy az Erzsók kontyát bokára nem szedtem, mer mir, hogy a Tyukodiné görbe nevezetit dejákul monta, mer hogy így érvinyesebb, peég csak annyi czélzat van a dolog mivoltjába, hogy tavaly nyáron Erzsók oda vót Váradra a bányába, oszt az alatt ecezer az ides anyám jól tartott túros palacsintával, mer hogy halálosan szeretem, oszt megettem vagy 39-et, oszt rám jött a ködök csömör, megittam én annyi féle barzsamot, de nem használt, vígtire is Tyukodiné kente helyre a szügyem, mer hogy diplomás bába, mikor oszt Erzsók hazajött, valamék ígetni való komja asszonya beatreczált néki, na vót is kutya sor egy hétig, elvótam választva asztaltul, ágytúl, gye ki a fene, mindig aszonta, menjek Tyukodiného, oszt a minimüsíget akkor is dejákul monta. Hát ez a Tyukodiné féle törtinelem.

A mint megvacsoráltunk, oszt leszereltünk, aszondom Erzsóknak, na annyok hallod-i, hónapután azaz a 2-ik ünnepen kihordalak minden iastúl-fiastúl az erdőre, még a setét hajnalon, oszt ott pillókálunk estig a szíp árnyikba, meg a gyepen, oda ki lesz füröstök, ebid, vacsora meg egyébb.

Ugy is vót, hajnalba kiötöztünk annak rendi és módja szerint, Erzsók felvette a peremes puszlit, meg a kötött szoknyát, montam is neki, mi a gyeheennának veszed fel azt a meleg ötözetet, az Isten gyútsen meg, aszongya, maj leteszi a gyepen, mán mint az árnyikba az erdőn, avval felraktam a csanádomat az ekhós szekerekre, velem együtt 9-en vótunk, csupa fehir eseléd, de Erzsókot kivive, meg engem la, mind fejül vót az ötvenen, ott vót a napam, az ides anyám, meg az ingyek-ángyok, ugy hogy mikor elindultunk, a nyerges lovam, a Kökiny vissza is nízett, oszt röhögött egyet, de én oszt az ostornyéllel illedelemre oktattam.

A mint oszt kimentünk, hát oda igyekeztem a tavalyi plánomra, meg is leltem, mer egy nagy tögyfába szegetek verdestem a tarisznyának, lehántam oszt a szekérről mindent, kihúztuk a gyikint sátonnak, oszt lekezelődöttünk az árnyékba, mer valami disztó meleg vót, ugy hogy dil fele mán a korezomba se vót száraz, derága szíp idő vót, a banda szóllott minden bokorba, jökedvünk is vót, csak a napam jajgatott mindig, hogy aszongya, eső tanál lenni, mer hogy Pünköst második napján muszaj lenni, erre mán oszt miregbe jöttem, muszaj a fekete gyász, aki borijja be kendet, hun van a megirva, hogy muszaj, meg oszt ha esik, ha tald essik, kenből usse mos mán tavasz buzát, ha fil ken, bújjik a szekér alá, arra való.

A többi asszony níp nyelt falt, mer hogy vót mit Erzsók meg ugy nízett rám, mint a varju a koncza, még aszonta, ne beszíjjelek ugy az ü annyával, mer a pofa kipemre rajzolja Magyarországot. Erre oszt aszontam Erzsóknak, hogy: Erzsók ne veezkáj ezen a szent ünnepi napon, mer ha nekem ezt a mai napot megsekezőrozod, megérdekelem a lapiczkad minimüsíget kötő fikkel, de amugy Istenigazába, hogy mire Isten Úszent felsíge észreveszi, Tyukodiné a te tomporádat keni helyre.

A mint ezt kilökdösöm magamból, imé ehen jön Tyukodiné, Gombosné meg Birizdóné komáékkal, a mint az én asszonyom meglátja meg az atyafiság, mint a Tátos mennek neki oszt mondják a nevezetit magyarul nimetül meg dejákul, oszt ecezerre neki ereszkedett az asszonyi állatok keze ugy járt mindé e. k. f. mint a csip hadaró fa, ugy hadakoztak, mint burnyok meg az angliusok Tyukodiné szeginy meg csak sivalkodott mint a libucz oszt csak azt kijabálta: lelkem Miháj komám ne hagygyik tönkre menni, de való igaz, hogy én csak níztem, nem azir, mintha filtem vóna, de mégis 9 asszonyi állat közzé ögyeledni nem inditványoztam, mer még az a sok asszon Tyukodiné miján még pocsikká tett vóna, hanem mégis szíjjel zaviczáltam őket, ott vót a szekér mellett egy dézsa viz a kit a lovaknak hoztam, rá pillantok e. k. a f. én se vótam rest, felkapom, oszt zuhé közéjek eresztém, eppog Erzsókot terefeltem kipen e. k. a f. le

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

is hüllt a mirge mindnek. Tyukodiné köszönte a gará-
cziámat, oszt aszonta, maj meghálálja, erre is montak
a hőgyeim valamejjes czimzeteket, de minndig dejákul.

Egisz nap szavazott az asszon níp Erzsók váltig
aszt hajtotta; megájj, menjünk haza, az isten tegyen
a villahajtóba, mán mint engem, meg hogy Tyukodiné
hónap ijenkor vakon vezetődik, de valamivel czifrában
monta; én meg rá se hallgattam, hadd ugassanak mon-
dok magamba e. k. a f., maj ha haza megyünk én
látom el az asszon baját, de itt nem csödütem rám az
erdőt, mer hogy annyi níp vót mint a csillag az égen,
hanem elmentem a „Talpig rongyosba“ oszt ott iszo-
gattunk a sánta Bodóval, meg a ferdített kípü Tóttal
úgy alkonyatig, a mig ecezer csak szalad Czábár Mari
ángyom oszt aszongya menjek rögvest, mer hogy baj
van. Iúúnyne e. k. a f. hát mi az isten lova lete
kenteket? de azért sorgyeltem haza felé, hirtelen aszt
hittem, megint Tyukodinével datálódik az érviny, de
nem így vót, hanem egy mezei pandur jött a tanyánkho
lúháton oszt aszonta 8-ra jár az idő vagy menjünk
hazafelé, vagy váltsunk bilétet, mer hogy nyükedvelő
komédiája lesz a Ládánfrost botos rakéta izét eresztget
aszt peíg ingyir nem lehet nizu. Erre igaz aszt montam
hogy bánya a fekete gyász meg a keresztes bánat, ha
sárkánt eresztget is, nincs nekem rá vágyásom e. k.
a f., de Erzsók meg a sok asszon rám estek, hogy
fizessek he irtök a komédiába, na mondok e. k. a f.
benneteket legyen pünkösztötök; váltottam bilétet e. k.
a f. sok piz kellett írte, de aszondom megírte ez a
Ládánfrostúr olyan furesa izéket eresztgetett, hogy niha
elvette a szemünk finyit; nimék oan forma vót, mintha
a nap jött vóna fel, ez a sok asszon maj kiesett a
száján ugy bámult.

Aután oszt bementünk a komédiába ott meg ide-
való mester jányok meg mester leginyek leginkedtek,
mer hogy ezek vótak a színiszek, hát való igaz, hogy
ojan fájinúl ugráltak meg szavaltak, mintha csak az
ember a czepléd utezai komédijába lett vóna, mikor a
komédiája lejárt hát rákesztek tánczolni az urak odabe,
én meg e. k. a f. a babilony háta megett kaptam de-
rikon az asszon nípét oszt ugy raktam vélek a ver-
bunkost meg a kufererest egisz hajnalig, mer mir,
azir, hogy engem mer gatyaszárba voltam nem ereszt-
ettek az úri níp közzé e. k. a f. oda ki még jobb vót
mer nem vót olyan disztó meleg.

Hajnalba oszt két mezei pandur előhoszta a
lovaimat, mer hogy azok is tilosba jártak, öt ezüst
forintot vett írte büntetist, én oszt befogdostam őket,
a sok asszont meg kasfarrá raktam e. k. a f. oszt men-
tünk haza, az egisz uton mindig nótáztak mer minnek
fejjebb vót félignél, a napam mindig azt danolta, hogy:
Csénositom magamat, várom az galambomat, eszt mán
nem állhattam meg szó nélkül, oszt odalöktem neki a
vaksot, hogy hun lege! az a bizonyos, a kit vár. Hogy
még a hótt is mozog, hát az eleven ugyan honne
rugdosna.

Na hát aszondom jól kiünnepeltük magunkat.
Erzsóknak még másnap is alig vót jártánynyi ereje,
nekem meg a derekam fáj még most is. e. k. a f.

**Női Kabátok, Gallérok, Kalapok,
Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és
esőernyők, Nyakkendők legnagyobb
választékban és legolcsóbb szabott árak mellett**

Gólya Friczi

— elmékedései. —

El vagy készülve *min-
denből*? kérdi tőlem egy
gólya kolléga.

— *Mindenre* — felelem
én helyreigazítólag.

Istenem, istenem, mit is
csináljak a közeledő vaká-
czióban? Tiz havi pihenés
után kissé erős két havi va-
kációt átdolgozni!

A kis barnám emléket
kért tőlem. Mondok: mifé-
lét? Hát aszongya, valami
igen egyszerű karpereczet
vagy más afélét. Oh nem,
felelem én gavallérosan, egy
Gólya Friczi nem smuczi-
gokodik egy igen egyszerű
karperecczel — és vittem
neki egy *igendiszes* — rózsát.

Meghatározás.

Fiu: Papa, mi tulajdonképen az értekezlet?

Apa: Ott azt határozzák el, hol fognak legköze-
lebb ismét összejönni.

Kereskedők figyelmébe.

Egy városunkban időző festőművész,
ajánlkozik *feltűnő* és *csinos kiviteli*
sokszorítható plakát rajzok készítésére.
Czime a kiadóhivatalban.

Diri Dongó üzenetei.

helyhatósági engedélyért a főkapitánysághoz.

Anonim. Beküldött rajzai kez-
detlegesen. Kettő van közöttük, mely
figyelmet kelt, azokról nem tudhat-
juk, nem-e kópiák?

T. M. Alkalomadtán helyt szo-
ritunk neki.

H. L. Nagyon egyéni dolog.
a közönség nem ismeri azt, akiről
irva van s így nem is találhat rajta
figyelemreméltót.

Kiváncsi. Az illető nem mun-
katársa lapunknak.

Szellő. Elhordta a szellő a
papirkosárba.

Bohó. Ha, mint írja, erős szán-
dékában van a viczezelés, forduljon

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Nyilt-tér.

Szenzációs árleszállítás.

**Kabátok, Gállérok,
Blouzok, Napernyők**

Diszitett női kalapokban

Rózsa Lajosnál

kistemplom-basár.

Kérem a czégre ügyelni!

Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, hogy

férfi ruha és szabó üzletemet

az „Angol Divat” helyiségébe helyeztem át és a mai kor-
nak megfelelően rendeztem be, úgy hogy a legkényesebb
ízlést is kielégíthetem.

Kérem a t. közönség további párfogatását.
Maradtam kiváló tisztelettel

KATZ HERMAN.

Kérem a czégre ügyelni!

Kőbányai „király” sertőző *

*** Góliát maláta söre**

legkellemesebb üdítő ital, emésztési zavaroknál,
vérszegénységénél, gyengélkedőknél kitűnő gyógy-
hatásának bizonyult a

„Góliát maláta sör“

jégbehűtve kapható:

VÁRAY JÓZSEF

fűszer és borkereskedésében Piacz-u. városi bérpalota.

A „Debreczeni szőlő és bortermelő szövetkezet”
igazgatósága 1899. évi saját termésű kitűnő

asztali borait

a kisebb fogyasztók részére is hozzáférhetővé óhajtván tenni,
elhatározta, hogy a készlet tart, 60—100 literes mennyi-
ségben is forgalomba hozza.

A szövetkezetnek a kicsinybeni eladásra is vannak hordói,
a melyek a vevőnek a bekerülési árban rendelkezésére állanak.

A fajborok minőség szerint különböző árúak. Árjegyzékkel
szívesen szolgál a szövetkezet irodája (Piacz-utca 9. sz.) hova
a megrendelések is intézendők. A megrendelt bor átvehető min-
den hétfőn és pénteken délelőtt 11 óráig.

Máskor a pincze nincs nyitva.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.

FÓGEL GYULA

ÓRAS — OPTIKUS

Várad-utca, a Corsó-kávéházzal éppen szemben.

A legolcsóbb üzlet e szakmában!

Óra javítás 80 kr.	Ébresztő óra 1 frt 95 kr.
Üveg 10—15 kr.	Nickl órák 2 frttól.
Mutató 10—15 kr.	Ezüst órák 2 frttól.

Tiszta új, finom ezüst 3 fedeles remontoár óra 5 frt 50 kr.
Szemüvegek és zwickerek (közönséges és egész finom) a
legnagyobb választékban meglepő olcsó árban.

Ócska aranyat készpénzért megveszek (esetleg zálogcédulát is).
Óra javításért, ugyszinte új órákért jótállást vállalok.

Butorok

Szabott árak mellett a **legolcsóbban**, leg-
nagyobb választékban és szolid kivitelben
csak is a

Killer Ede

dusan berendezett butorraktárában kaphatók

**Debreczen, Főpiacz a főtözsével
szemben.**

Nyilatkozat.

Alulírott ezennel kijelentem, hogy mai na-
pon összes áruraktáramat és boltberendezése-
met **Székely Jenő és Társa** debreczeni
czégnak szabad kézből készpénzért eladtam és
az érte járó összeget hitelezőim kielégítésére
fordítom.

Budapest, 1900. május hó 10-én.

Előttünk:

**Kovács János,
Goldstein Mór,**

Sillinger Mór,

Kis-diófa-utca 2. sz.

Hivatkozva a fenti nyilatkozatra, van sze-
rencsém az alanti **bámulatos olcsó árakat**
a t. közönség figyelmébe ajánlani:

Női lasting czugos czipők 1 frttól kezdve.

Férfi és női bőrczipők, valódi kézi

munka minden színben 2 frttól kezdve.

Férfi gallér 8 kr. Férfi ingek 78 krtól

óriási választékban. Mindenféle divatos

szalma-kalapok, harisnyák, eső- és nap-

ernyők, leány és fiu ruhák, torna- és

kerékpár ingek stb. gyári áron alól.

Tisztelettel **Székely Jenő és Társa**

Főtér, a Hungária mellett.

Ezelőtt Biedermann-palotában.